

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— **Η έμπορική** αξέια παλαιών υποδημάτων. Τὰ παλαιά υποδήματα, τὰ ὄποια ἀπίπονται εἰς τοὺς δρόμους ὡς σκουπίδια ἄχρηστα, ἀποτελοῦν ζῆδη σπουδαῖον προὶὸν βιο-μηχανίας.

Εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ ὑπάρχουν καταστή-
ματα εἰς τὰ ὄποια τὰ ἄχρηστα ταῦτα μέχρι τούς πράγματα συνάζονται καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς ἔξεις:

Ἄφου ἀποχωρισθῇ τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ καρφία καὶ τὰς κλω-
στάς, καθυποβάλλεται εἰς κατεργασίαν, ητὶς τὸ μεταβάλλει εἰς μαλακὴν μάζαν, ἐκ τῆς ὄποιας κατασκευάζεται ἡδὸς τι δέρ-
ματος, τὸ ὄποιον δύοις εἰς τὸ ἔντερικὸν μὲν τὸ λεπτό-
τατον δέρμα τῆς Κορδόβης, μὲ αὐτὸν δὲ καλύπτονται κιβώτια καὶ ἄλλα σκευέα δοιοποιιά.

Εἰς τὰς φυλακὰς τῆς κεντρικῆς Γαλλίας οἱ φυλακισμένοι ἀφοῦ διαλύσουν τὰ υποδήματα εἰς τὰ ἔξ ὡν συνιστάνται, ἀ-
ποτούν τὸ δέρμα εἰς ὕδωρ καὶ ἀφίνουν αὐτὸν ἡνῶς οὐ γείνη-
μαλακόν, κόπτουν τότε τὰ ἄνω μέρη τοῦ υποδήματος καὶ κα-
τεσκευάζουν ἔξ αὐτῶν ὑποδήματα διὰ παιδία· τῶν δὲ πάτων τὰ μὲν μικρά κομμάτια κατασκευάζονται εἰς πτέρνας τῶν ύποδημάτων τῶν κυριῶν, τὰ δὲ μεγαλείτερα κομμάτια εἰς πάτων τῶν παιδικῶν ύποδημάτων.

Τὰ παλαιότερα προσέτι ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὰ δέρματα καὶ πωλοῦνται ὡς ὑλικὸν εἰς τὸν σιδηρουργούς, οἱ ὄποιοι τὰ λύνουν καὶ ἀπολαμβάνουν σιδηρον. Τυπολογίζεται δὲ διὰ ἡ ἔξια τούτων καλύπτει τὰ ἔξοδα τῶν παλαιῶν ύποδημάτων.

Τὰ κομμάτια τοῦ δέρματος, τὰ μικρά, πωλοῦνται εἰς γεωρ-
γούς, οἱ ὄποιοι ἀφοῦ τὰ ἀναλύσουν τὰ μεταχειρίζονται διὰ κόπτρισμα.

— **Μία λίτρα πεπιστεμένου ἀτροῦ** ἔγκλειει ποσότητα θερμότητος ίκανην νὰ θερμάνῃ 267 λίτρας ὕδατος ἔνα βαθμόν!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΤΕΛΕΤΑΙ.

— **Οἱ Μωαμεθανοὶ** ἔνταφιάζουν τοὺς νεκροὺς αὐτῶν δὲν φέρεταιν οἰουδήποτε.

— **Οἱ Γρηγοριανοὶ** θάψουν τὸν νεκρὸν μὲ ἔν σκυλάκιον διὰ νὰ τὸν ὀδηγῇ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, διότι, λέγουν, ὁ σκύλος δύναται νὰ διηγήσῃ τινὰ πανταχοῦ.

— **Οἱ Ιολανδοὶ** συνειθίζουν νὰ ἔχουν ἀδιακόπως μουσι-
κήν, διὰ νὰ ἀπομαρκήσουν τὰ πονηρὰ πνεύματα.

— **Οἱ Ρώσσοι** βάλλουν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ πιστο-
ποιητικὸν γράμμα ἐπὶ γάρτου περὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ, διὰ νὰ τὸ δείξῃ εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, διὸν ἔλθη εἰς τὴν Ηὐλην τοῦ Οὐρανοῦ.

— **Εἰς τὰς Ἰνδίας** ἡ ἀρωτιωμένη σύζηγος πρότερον ἀνέ-
βαινε εἰς τὸ σωρὸν τῶν ἔνιλων, ἐπὶ τοὺς ὄποιας ἐτίθετο τὸ πτώμα τοῦ ἀνδρὸς τῆς καὶ κατακαλεῖται μετ' αὐτοῦ.

— **Οἱ κατοίκοι τῆς Αὔστραλίας** δένουν τὰς χεῖρας τοῦ πτώματος καὶ ἐκριζώνουν τοὺς δύνχας τῶν δακτύλων, διὰ νὰ μὴ δύναται ὁ νεκρὸς νὰ σκαλήσῃ δι' αὐτῶν τὸν τάφον του καὶ ἔξελθῃ ἐξ αὐτοῦ!

— **Οἱ ἀγροί αὐτόχθονες** τῆς Βορείου Αμερικῆς ἔχα-
πον μὲ τὸν νεκρὸν ἀγγέσον μὲ τροφής, τόξον, βέλη, καὶ σανδάλια καὶ κομμάτια ἐξ δέρματος Ταράνδου καὶ τένοντας Ταράνδου διὰ νὰ ἐμβαλώνῃ αὐτά, διὰ τὸν παλαιώσουν.

— **Οἱ Κινέζοι** σκορπίουν νόθον χάρτινα νομισματα εἰς τὴν δόδον, διὰ τῆς ὄποιας θὰ διέλθῃ τὸ λείψανον, τὸν ἀποτελοῦντα προσεκτικῶς, ὥστε τὸ πονηρὸν πνεῦμα ν' ἀπατηθῇ νὰ συλληφθῇ ἀντὶ τοῦ πονηροῦ τὸν πονηρὸν τὸν ἔντερον τοῦ μέρος, ὃπου θὰ ἔνταφιασθῇ ὁ νεκρός. Ἐσκόρπιζον προσέτι εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου δύοιώματα ἐκ γάρτου τῶν φερόντων τὸ φέρετρον καὶ ἄλλων ύπηρετῶν, διὰ νὰ προφέθασσον τὴν ψυχὴν καὶ τὴν λάθουν ύπὸ τὴν προστα-
σίαν των.

— **Οἱ ἀρχαῖοι** "Ελληνες ἔνιστε ἔθαπτον καὶ ἄλλοτε ἔκαιον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.

— **Οἱ Ρωμαῖοι** πάντοτε ἔκαιον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.

— **Αἱ προσπαθήσωμεν** διοῖ 1) νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν

ἀρετὴν τῆς σιωπῆς. 2) νὰ θεωρῶμεν τὸ εὐρίσκειν σφάλματο εἰς ἄλλους ἀμαρτίας, καὶ 3) ν' ἀποφασίσωμεν, διὰ τὴν ἡμεῖς αὐτοὺς ἡμεταῖς εύτυχεῖς, νὰ μὴ δηλητηρίασωμεν, τὴν ἀτμοσφα-
ραν καὶ καταπικραίνομεν τὴν καρδίαν τῶν πλησίον μας διὰ μὴ ἀναγκαῖων ἐπικρίσεων, ἀλλὰ νὰ καλλιεργῶμεν τὴν ἀρε-
τὴν τοῦ ἐπανειν.

— **Κηδεία μυριμήκων.** Τὸ ἀκόλουθον ἀνέδοτον ἴστο-
ρεπετεῖ ύπὸ κυρίου τίνος ἐνασχολουμένου εἰς τὴν ἐντομολογίαν. "Ημέραν τινά, λέγει, ἐν δὲ ἔξητον τὰς κινήσεις σμήνους τίνος μυριμήκων, ἔξ ἀπροσέξτας ἐπάτησαν ἐπὶ μίας ὄμαδας αὐτῶν καὶ τοὺς ἔφθευσαν. 'Αυτέσσως οἱ ἐπικῶντες περιεκτικω-
σαν τοὺς φονευθέντας, καὶ ἀφοῦ ἐπειθερώησαν αὐτοὺς ἐπὶ τινας στιγμάς, ἀπέστειλαν τέσσαρας ἐκ τῶν συντρόφων των πρὸς τὸν φωλεάν, ἡ δύοις δὲν ἀπέιχε πολὺ ἀπὸ τοῦ τόπου ὃπου ἦταν συνέθετον τὸ δυντυχημα των, καὶ μετ' ὅλιγον ἐπέστρεψαν ἀκολούθουμενοι ὑπὸ ἄλλων συντρόφων, δῆλοι δ' ἔθεδιζον κατὰ γρούμην, ὡς ἔχαν στρατιώτας γυμνασμένοι, καὶ οὕτως ἐφέσαν εἰς τὸ μέρος ὃπου ἦταν εἰκονικό οἱ νεκροί.

Μετὰ μικρῶν δὲ ἐπιστύχουσιν δύο ἐκ τῶν ἀλιθνῶν στρα-
τιωτῶν ἐπροσήρησαν καὶ συνέλαβον διὰ τῶν ὅδοντων των τὸ πτῶμα ἔνος τῶν φονευθέντων καὶ ἡρχίσαν νὰ πορεύωνται, τὸ αὐτὸν ἐπραξαν καὶ ἄλλοι δύο, καὶ ἄλλοι δύο ἔνος οὐ ἐστικω-
σαν ἔκειθεν δῆλοι τὰ πτῶματα. Τὸ περίεργον δὲ ήτο, γράφει ὁ αὐτόπτης μάρτυς, διὰ τοῦς ἀκτόπτους δύο ποδάρους, ἡ κοιλιάθυμον δύο ἄλλοι μύρηκες, οἵτινες ἔχρησιμενοι μὲ σφρεδρείαν. "Ολοι δὲ ἐπορεύονται κατὰ τάξειν, ἀποτελοῦντες ἀρκετά μεγάλην γραμμήν. Ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν οἱ ἔφεδροι ἐλάμβανον τὴν θέσιν τῶν συντρόφων των, διὰ νὰ τοὺς ἔκσυρασσον, ὡς φαί-
νεται, καὶ πάλιν ἐπανιφρόντο εἰς τὴν ἔφεδρείαν. "Οπισθεν δὲ τούτων ἥρχοντα οἱ λοιποὶ στρατιώται τῶν μυριμήκων, ἔως οὐ ἡ κηδεία βαδίζουσα ἐν τάξει ἔφρασεν εἰς τόπον ἄμμωδην, πλησίον τῆς θαλάσσης.

Ἐκεῖ ὁ ἀκόλουθον στρατὸς ἐπεδόθη εἰς τὸ σκάψιμον, ἔως οὗ θηοῖσαν εἰς τὴν ἄμμον τόσους λάθικους δύοις ήσαν οἱ φονευ-
μένοις στρατιώται των — κτοῖ 40, ἐκαίσαν δὲ αὐτῶν σύραντες ἔρρωφαν ἀπὸ ἔνα οἱ μετά ταῦτα ἐπλήρωσαν τοὺς λάθι-
κους μὲ ἄμμον, τελειώσαντες τοιουστρόπως τὸν ἔνταφιασμόν.

Ἐπειδὴ δὲ 6—7 ἐκ τῶν ἀκόλουθούντων δὲν ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ λάθωσι μέρος εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν λάθικων, ἀλλ' ἔξηπτον τὰ φύγουν, συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν καὶ ἐφο-
νεύθησαν ὀπένα λέλους — ἐπέσφραν δὲ οὐχὶ χωριστὰ ἔκαστος, διῶς οἱ πρῶτοι, ἀλλ' δῆλοι οὐδούν ἐρήμηθησαν εἰς τὸ λάθικον, διῆτις ἥνοικην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τοιουστρόπως ἐτελείωσεν ἡ κηδεία καὶ ὁ ἔνταφιασμὸς τῶν μυριμήκων!

— **Βαρομετρικὸν φυτόν.** Βίς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀκα-
κων ὑπάρχει εἰδῆς τὸ φυτόν, καλούμενον "Ἀθρος Περεγρέτος", τὸ ὄποιον εἶναι ἔνταφι τῶν λοιπῶν καὶ ἐφο-
νεύθησαν ὀπένα λέλους — ἐπέσφραν δὲ οὐχὶ χωριστὰ ἔκαστος, διῶς οἱ πρῶτοι, ἀλλ' δῆλοι οὐδούν ἐρήμηθησαν εἰς τὸ λάθικον, διῆτις ἥνοικην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τοιουστρόπως τοιούτοις εἴναι αὐ-
τορυθμές τῆς νήσου Κορσικῆς καὶ τῆς Τύνιδος. Τὰ τρυφερώτατα φύλλα τῶν ὑψηλοτέρων καλάδων προλέγουν τὴν κατάστασιν τοῦ καιροῦ 40 ὥρας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, ἐνῷ τὸ λα-
μπτότερα καὶ σκληρότερα φύλλα προλέγουν δῆλας τὰς ἀτμο-
σφαιρικὰς μεταβολὰς πρὸ τινῶν ήμερῶν, τὰ μὲν φύλλα μετα-
βαλλονταί θεσιν, οἱ δὲ κλωνίσκοι ἀνυψούμενοι καὶ καταβα-
νοῦντες.

— **Η ἑτησία συνδρομὴ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων, 8 τὸν ἀριθμὸν είναι.**

Διὰ τὴν Ελλαδά λεπτὰ	40
» τὸ ἔξωτερικὸν . »	60

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Μὲ τὶ πρᾶγμα παρομοιάζεται ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ύπὸ τοῦ προφήτου Δανιήλ;
2. Διατί η ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας εἰς τὸν Θεόν ὄντομάζεται ἀναγέννησις ἢ νέα κτίσις;
3. Ποιὸς τῶν Προφητῶν ἥτο γεωργάς;